LA ORIZONT, RETURUL...

VICTORIA CARANSEBEȘ

Primul antrenament al divizionarei C Victoria Caransebeș s-a desfășurat zilele trecute în aer liber și a constat din exerciții de pregătire fizică generală, plimbări pe schiuri și alergări ușoare. La ora actuală, întregul lot de 18 jucători, precum și antrenorul *Mircea Secoșan*, se află pe Muntele Mic, unde se va pregăti pînă la 31 ianuarie. În retur vor apare în formația Victoria cîțiva jucători noi: *Busuioc* (de la Minerul Bocșa), *Tufalia* (Minerul Anina), *Blidaru*, *Dominescu* (Metalul Topleț) și *Munteanu* (Progresul Sibiu).

M. MUTAȘCU
coresp.

OȚELUL GALAȚI

De cîteva zile, fotbaliștii Clubului sportiv Oțelul Galați, din divizia B, se află în pitoreasca stațiune Slănic Moldova, unde își continuă pregătirile. Înainte de plecarea lotului gălățean la Slănic, am stat de vorbă cu antrenorul echipei, *Ștefan Vasile*, care ne-a relatat următoarele privind antrenamentele formației. „*După efectuarea unui riguros control medical, am început pregătirile direct în aer liber. Cea de a doua etapă a preparativelor în vederea returului va consta dintr-un complex de exerciții de îmbunătățire a pregătirii fizice generale, dezvoltarea forței, îndemînării, tehnicii individuale. Atenția noastră se va îndrepta spre pregătirea fizică specială, obișnuirea jucătorilor să joace pe două și chiar trei posturi. Pentru omogenizarea compartimentelor vom susține un ciclu de meciuri de verificare. E posibil ca Oțelul să evolueze, la sfîrșitul lunii februarie, în Capitală în compania echipelor Metalul, Steaua și Rapid.*"

În încheierea discuției noastre, antrenorul Oțelului a prezentat lotul pe care-l are la dispoziție: *Șerbănoiu, Florea, Berechet, Boeru, Coman, Secășeanu, Bogdan* (de la Steaua-tineret), *Luban, Sdrenghea* (de la Șoimii Buzău), *Bruștiuc, Niculescu, Cernega, Ioniță* (de la F. C. Argeș), *Crăciunoiu, Obreja, Nistor, Nicolescu* (de la C.S.M. Reșița), *Cîmpeanu, Ionică, Rădulescu* (de la Centrul „23 August").

T. SIRIOPOL,
coresp.

ECOURI LĂUNTRICE DUPĂ DRAW-UL DE LA WEMBLEY

Fotbalul, cel mai hîtru dintre zeii sportului, ne-a oferit o bucurie de două ori mare. Primo: deoarece pe Wembley s-a repetat egalitatea de pe „23 August" în fața unei vestite formații, care, deși străbate de vreo doi ani încoace o etapă de criză evolutivă, rămîne totuși echipa Angliei. Secundo: fiindcă acest 1—1 a fost imprevizibil pentru orice predicție bazată pe realități; efectuată de către specialiști, logicieni, statisticieni etc. (înainte de meci, cei ce anticipau un rezultat echilibrat invocau doar hazardul).

Meritul istoriei este că decantează și reține doar esențialul, așa încît istoria fotbalului mondial va epura acest meci de amănuntele jocului propriu-zis, văzute pe micul ecran și va rezerva pentru sine doar ceea ce este considerat peren: rezultatul.

În spațiul nostru lăuntric, al celor ce iubesc fotbalul românesc (și vai cît sînt de mulți!) există de multă vreme un mare gol, un loc de așteptare rezervat ecoului vreunui eveniment de memorat, care să marcheze debutul unei afirmări trainice. În acest gol a năvălit acum sevă și lumină. Dar nu pînă sus, nici pînă la jumătate și totuși reconfortant, stenic.

Iată o pleiadă de jucători tineri, cam de aceeași vîrstă și de același talent, ajunși cam în același timp în națională (deși unii au fost cooptați după multă zăbavă, în pofida evidenței). O asemenea coincidență apare rar, indiferent de țară, de trecut sau de prezent fotbalistic, iar în soccerul nostru evenimentul ar trebui potențat cu măsuri ferme. Ce-ar trebui făcut ca acest mic tezaur sportiv să devină mare? Ce s-ar cuveni întreprins ca Dumitrache, Boc, Dinu, Deleanu, Dembrovschi, Domide și ceilalți să nu îmbătrînească în 2—3 ani, ci să rămînă tineri, entuziaști și dornici de perfecțiune pînă cînd vor trece pragul vîrstei de trei decenii? Bănuim că pe cei 11 tricolori care au luptat pe Wembley, acest 15 ianuarie îi va înfiora întotdeauna cu amintirea deliciilor lui. Ne întrebăm, totuși, dacă stările afective prin care au trecut vor declanșa în conștiințele lor veritabile mutații? Vor fi înțeles, oare, că într-o bună zi ar putea pătrunde în galeria marilor fotbaliști europeni? Cei mai înzestrați dintre ei simt oare că au în bocanc... „bastonul de mareșal" al fotbalului? Ce mult am dori să ne oblige a înmuia condeiul de acum înainte numai în licoarea laudelor!

S-a afirmat întotdeauna că la noi se nasc mulți copii cu stea în frunte. Ar trebui poate cercetat de ce steaua fotbalului de pe fruntea atîtora se întunecă și se stinge. De ce atît de puține și atît de rar ajung la o maturitate strălucitoare?

În rezultatul întîlnirii amicale cu Anglia ar fi mai potrivit să intuim capacitatea virtuală a fotbalului nostru, decît s-o consemnăm pe cea reală; dimensiunea la care ar putea ajunge, iar nu pe cea actuală; fizionomia pe care ar putea s-o dobîndească în viitor; o proiecție în timp a unui potențial latent, dar neevoluat, o energie gata să erupă atunci cînd în fotbalul nostru vor domni numai ordinea, sinceritatea, priceperea și hărnicia.

Ce-ar fi să se încerce acum înlocuirea unei anumite tradiții? La noi toate planurile de revitalizare a fotbalului au fost întocmite la durere, cu inima strînsă de suferință, după cîte un rezultat dezonorant (ultimele două: după 0—6 cu Spania și după 1—7 cu Elveția). Ce-ar fi dacă s-ar medita acum, cu sufletul senin, cu mintea despovărată, asupra măsurilor în stare să transforme aspirația tuturor într-o realitate tangibilă? O stare de bucurie reținută, bărbătească, este incomparabil mai fertilă, mai bună sfătuitoare decît vocile suferinței sau ale euforiei, și ar fi de natură să pună efectiv capăt acestui suspense prelungit care domnește în fotbalul nostru.

Ar fi regretabil să se înceapă acum dilatarea excesivă a semnificațiilor rezultatului de miercuri, să se așeze fotbalul pe tronul acestui 1—1, să se întocmească rapoarte care zugrăvesc o realitate edulcorată. Ar fi primejdios să se escamoteze adevărul că edificiul fotbalului nu este susținut de coloane (cluburi) puternice. Un meci, un rezultat nu sînt un edict prin care se șterg niște cronice deficiențe; el ar putea marca un început sau va rămîne doar o secvență odihnitoare pe un drum pustiu. Ar fi dureros ca mîine, poimîine, să remarcăm din nou, ca în atîtea alte prilejuri, exagerările și nerealismul unora, atitudinea de suporteri a unor interese înguste din partea altora.

Sîntem cetățenii unei țări care uimește prin diversitatea și profunzimea realizărilor ei. Cînd mergem prin alte țări în calitate de jucători, antrenori, conducători, ziariști sportivi etc. sîntem întîmpinați cu stima și afecțiunea pe care opinia publică de pretutindeni le adresează procesului de afirmare a României socialiste. Dar, dincolo de unele circumstanțe fericite, este necesar să recunoaștem sincer că evoluția echipelor noastre de fotbal nu adaugă decît arareori un spor de considerație la suma prestigiului zidit temeinic de întreaga națiune.

De ce fotbaliștii să rămînă mereu doar beneficiarii pasivi ai unei considerații pe care ar putea-o îmbogăți și ei cu o modestă cîtime, dacă simțul datoriei le-ar egala talentul, probat și în ultima partidă cu națională Angliei?

Romulus BALABAN

fotbal

O DIMINEAȚĂ FĂRĂ... FOTBAL

Totul a început acum cîteva zile. Afară, turturii lăsau să cadă niște lacrimi mari, iar în secție domnea o liniște parcă ireală, sfîșiată ici-colo de țîrîitul telefonului. Într-un cuvînt, sezon mort...

Deodată — așa e întotdeauna cînd te simți prea bine — a apărut secretarul general de redacție, care și-a rotit privirea peste noi și s-a oprit tocmai la mine:

— *Bine, domnule, ai 24 de ani și lîncezești în birou... Mai du-te și pe teren... Scrie și altceva, nu numai fotbal!*

Am încercat să-i explic că e pauză competițională, că jucătorii sînt la munte, că...

Zadarnic. Mi-a aruncat o privire (de, privire de... secretar general), după care am înțeles că viitorul meu poate depinde și de această „deplasare". Și iată-mă-n lift...

Cu toate acestea, n-aveam chef de nimic; nici să iau vreun interviu, nici să scriu o analiză. Dar, volens-nolens, a trebuit s-o șterg din redacție. Cum ceasul nu arăta decît ora 10 și cum eram convins că, la urma urmei, mai am și drepturi nu numai obligații pe lumea asta, m-am gîndit că n-ar strica o... cafea.

COFETĂRIA SCALA

În fine, o „oază". Nici nu intru, însă, bine și mă aud strigat: Mîndru și Mateianu, cei doi „M" ai Progresului, mă privesc, zîmbitori și bronzați.

— *Parcă sînteți bronzați...*

— *Doar ne întoarcem dintr-un turneu efectuat în Libia, Malta și Italia.*

— *Și?*

— *Trăim ultimele zile de relache înaintea reluării pregătirilor. Apoi, la Poiana Brașov, o să ne ocupăm cu... crosuri și iar crosuri. Pînă atunci, însă, schimbăm impresii din turneu. Cele mai frumoase provin din Malta și sînt legate de... A. C. Milan, care a jucat în insulă, o zi după noi. Deși am văzut mulți jucători de înaltă clasă, aș zice că argentinianul Sormani este, la ora actuală, superior și lui Pele și lui Eusebio. E pur și simplu un zeu — a încheiat Mîndru.*

— *Ce părere aveți despre retur?* — schimb eu vorba.

— *Trebuie să „tragem" din greu pentru un loc sub... soare. La treizeci și ceva de ani...*

Deci, iarăși fotbal... Ies. Acele ceasornicului se apropie de ora 12. Mă gîndesc că înainte de a ajunge la vreun club sau asociație sportivă un prînz mi-ar prinde bine. Trec pe lîngă copacii „cu vrăbii", ocolesc Universitatea și iată-mă la...

RESTAURANTUL UNIVERSITĂȚII

Din păcate, plin ochi, toate mesele ocupate. Dintr-un colț, cineva îmi face semn cu mîna. Mă apropii și... fatalitate! aplecat asupra unui maldăr de hîrtii, antrenorul Constantin Teașcă. De data aceasta, îmi ies din pepeni. Nu pot să scap de fotbal și pace! Îl... atac:

— *E adevărat zvonul cu Vagonul?*

— *Nici vorbă! Ceea ce mă surprinde este că... nici măcar n-am purtat tratative cu clubul arădean.*

— *De acord. Și ce echipă o să antrenați în retur?*

— *Deocamdată sînt în concediu. Intenționez să urmez un nou curs de antrenori. Cît despre echipă, cine știe, poate o să antrenez una... feminină! Cel puțin n-o să mai trebuiască să caut jucătorii prin baruri!*

— *Mi se pare că lucrați la o carte autobiografică* — zic eu, arătînd teancul de hîrtii.

— *Încă nu, deși o asemenea idee îmi dă tîrcoale. S-ar vinde sigur 20 000 de exemplare...*

— *O, nu sînteți prea modest! Și, de ce, neapărat, această cifră? Credeți că aveți atîția admiratori?*

— *Doamne ferește! Sînt convins, însă, că am atîția... dușmani!*

Am renunțat să mănînc, motivînd că sînt grăbit. În stradă, doi trecători se certau: *„Ce părere ai, domnule? După ce-am făcut 1—1 cu Anglia, să ne bată grecii!?"* exclama unul.

Am ridicat din umeri... În același timp, însă, am zîmbit, gîndindu-mă la sfaturile secretarului general de redacție și la cuvintele poetului latin Ovidiu: „Tot ce încercam să scriu devenea vers!".

La urma urmei, parcă poți să scrii despre altceva în aceste zile decît... despre fotbal?

Ov. IOANIȚOAIA

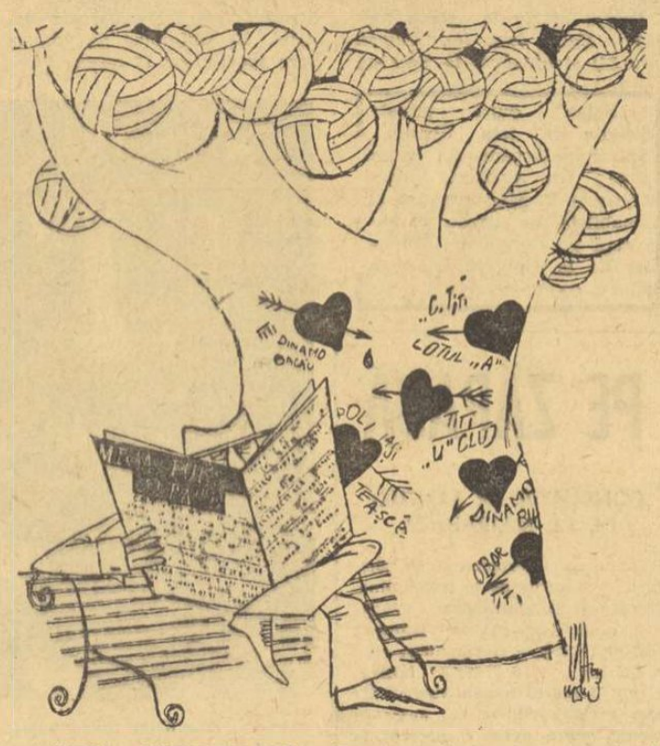

MICA PUBLICITATE: Domn serios „cu experiență, dorește cunoștință cu tînără (echipă) în vederea unei eventuale legături trainice.

SPORTUL ÎN ULTIMA BANCĂ!

(Urmare din pag. 1)

Analizînd structura planului, obiectele de învățămînt, sistematizarea și ponderea lor pe cicluri de clasă, reiese că propunerile au la bază trăsăturile caracteristice ale culturii generale contemporane și că pornesc de la recunoașterea științei ca principală forță de producție și de progres social.

Creșterea ponderii matematicii, fizicii și chimiei, alături de disciplinele tehnico-practice, grupate la capitolul IV al planului, care oferă cunoștințe de stringentă necesitate pentru orice domeniu de activitate, demonstrează clar orientarea realistă a Directivelor.

Totodată, prin intermediul disciplinelor umaniste se creează condiții mult îmbunătățite de asigurare a unui fond comun de cunoștințe în domeniul culturii generale, care să permită continuarea în cele mai bune condițiuni a studiilor. Demn de remarcat este și faptul că propunerile din planul de învățămînt permit o dozare mai judicioasă a efortului elevilor și duc la o scădere cu cîte 1—3 ore la clasele I—VIII și 2—4 ore la clasele IX—X a numărului total de ore pe săptămînă, sporind bugetul de timp liber al elevilor.

Constatînd cu legitimă satisfacție toate aceste îmbunătățiri calitative ale procesului de învățămînt din viitoarea școală de 10 ani, nu pot — totuși — să nu consemnez prin aceste rînduri nedumerirea și îngrijorarea care mă cuprind văzînd în ce fel sînt tratate educația fizică și sportul și locul care li se atribuie în această școală modernă, avînd menirea să instruiască și să educe întregul nostru tineret pînă la vîrsta de 16 ani.

Eforturile intelectuale sporite (începînd acum de la 6 ani) pe care le solicită din partea elevilor acest plan nu sînt, din păcate, corelate în mod corespunzător și cu nevoile de compensare, de recreere, pe care le reclamă imperios organismul copilului.

Elevii cărora li se adresează planul de învățămînt au, de bună seamă, nu numai o existență psihică, ci și una fizică. Or, DIN TOTALUL ORELOR UNUI CICLU SĂPTĂMÎNAL, 92% ESTE AFECTAT PREGĂTIRII INTELECTUALE ȘI NUMAI 8% FORTIFICĂRII ORGANISMULUI ȘI PREGĂTIRII FIZICE GENERALE!

Cele două ore de educație fizică, care apar la fiecare clasă din ciclul de 10 ani (la fel ca și în planurile de învățămînt în vigoare), consemnează — în condițiile noii școli — O SERIOASĂ RĂMÎNERE ÎN URMĂ.

Sînt de părere că prima modificare ar trebui făcută la clasele I—IV, unde aș propune TREI ORE DE EDUCAȚIE FIZICĂ PE SĂPTĂMÎNĂ ÎN LOC DE DOUĂ.

Pentru clasele V—X socotesc că este necesar ca, pe lîngă cele două lecții de educație fizică, să se prevadă ÎN PLUS PENTRU FIECARE CLASĂ, O DATĂ PE SĂPTĂMÎNĂ, CÎTE O ORĂ DE ACTIVITĂȚI SPORTIVE CU CARACTER FACULTATIV. Prevederea din proiectul planului de învățămînt (o oră la două săptămîni) nu ține seama de noile sarcini trasate sportului școlar prin documente de partid și de stat. De altfel, pentru clasele IX—X, prevederea respectivă reprezintă o dare înapoi, *deoarece, la ora actuală, aceste clase beneficiază în fiecare săptămînă de o oră de activități sportive.*

Propunerile pe care le fac nu presupun modificări prea mari sau complicate, ele nu au nici măcar pretenția de a rezolva ÎN TOTALITATE problemele actuale și de a așeza educația fizică pe o treaptă superioară în contextul noii școli. Le susțin pentru că ele pornesc de la cunoașterea realității, a numărului de cadre existente, a calității și volumului bazei materiale, a posibilității transpunerii lor în viață.

Tocmai datorită acestui fapt îmi exprim speranța și încrederea că ele vor găsi înțelegere și ecou la Ministerul Învățămîntului.

ANUNȚ

BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET
organizează la PREDEAL în perioada
15-26 februarie 1969

TABĂRA TINERETULUI

În program:

Practicarea schiului pe pîrtia de la Clăbucet, excursii la Diham, Gîrbova, Piriul Rece, Trei Brazi etc., concursuri de săniuțe, seri de dans, concursuri sportive și distractive, vizionări de spectacole, carnaval.

Se vor organiza vizite la Brașov, Poiana Brașov, Doftana, Castelul Peleș, Cetatea Rîșnovului, Castelul Bran.

Preț — 350 lei de persoană.
Se acordă 50% reducere la transportul pe C.F.R.
Din București se asigură transportul cu autobuze.
Inscrieri se primesc zilnic între orele 8—17 la:

— BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET, str. Onești 6—8, tel. 15.02.00, interior 653.
— Comisia de turism a Comitetului municipal U.T.C. București, str. Onești 4—6, tel. 15.02.00, interior 764.
— Comisiile de turism de la comitetele județene și municipale U.T.C.

LOTO-PRONOSPORT

Publicăm mai jos programul concursului Pronosport nr. 4 etapa din 26 ianuarie: I: Bologna — Internazionale; II: Cagliari — Atalanta; III: Juventus — Sampdoria; IV: Milan — Palermo; V: Pisa — Napoli; VI: Roma — Torino; VII: Varese — Fiorentina; VIII: Verona — Lanerossi; IX: Catanzaro — Brescia; X: Genoa — Bari; XI: Lecco — Lazio; XII: Modena — Padova; XIII: Reggina — Foggia.

● **ÎN ATENȚIA CIȘTIGĂTORILOR DE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 21 IANUARIE**

● Biletele cîștigătoare trebuie depuse pînă sîmbătă 25 ianuarie 1969, la ora 13.00, în orașele de reședință județeană și pînă vineri 24 ianuarie 1969, la ora 13.00, în celelalte localități. ● Omologarea biletelor cîștigătoare se va efectua joi 30 ianuarie 1969 ● Plata premiilor se va face astfel: în Capitală, începînd de luni 3 februarie, prin casieriile proprii Loto-Pronosport; în provincie, începînd aproximativ de miercuri 5 februarie, prin casieriile proprii Loto-Pronosport și mandate poștale ● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la concursul Pronoexpres obișnuit de mîine a cărui tragere va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18.30. Tragerea va fi radiodifuzată ● Tragerea excepțională Loto de astăzi va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.00. Tragerea va fi radiodifuzată.

PRONOEXPRES

Premiile concursului nr. 3 din 15 ianuarie: EXTRAGEREA I: Categoria a II-a: 131,5 variante a 1 077 lei; Categoria a III-a: 3 142 variante a 45 lei.

Report categoria I: 141 701 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A 5,5 variante a 20 897 lei; Categoria B 257,5 variante a 446 lei; Categoria C 4 268 variante a 26 lei.

SPORT și MAFIA

MISTER GRAY (I)

de Lamberto ARTIOLI

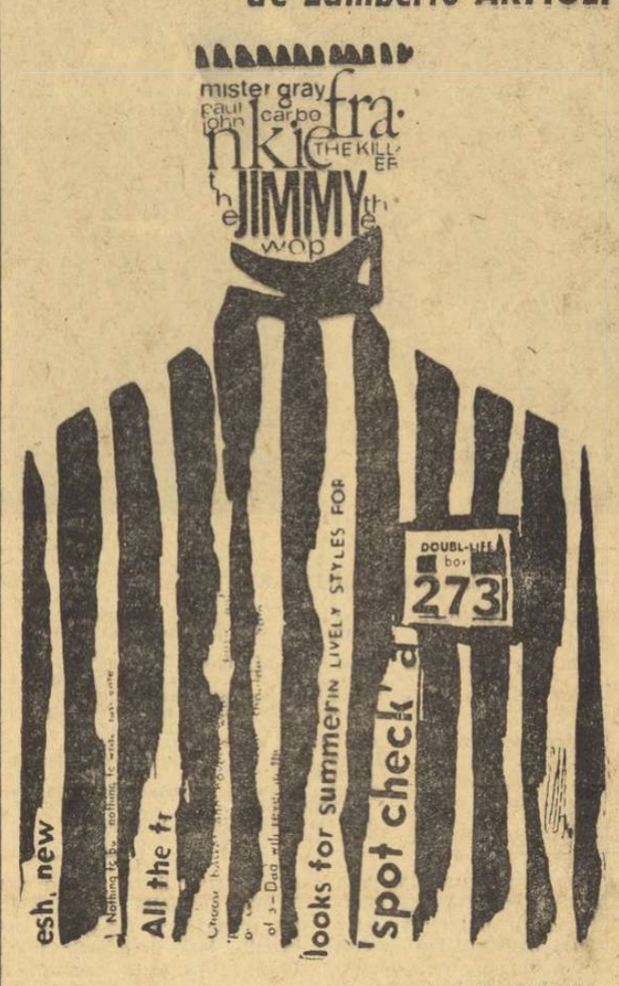

Desen de: **N. CLAUDIU**

In „TIME" din 9 noiembrie 1959, la pagina 63, pe prima coloană, sub titlul „Mr. Gray" (Domnul Cărunt) se putea citi:

„In lumea tenebroasă și perfidă a mafiei pugilatului toți știau că marele expert în aranjarea întîlnirilor era un individ numit Frankie, un om cu privirea aspră și cu părul cărunt. Dar nimeni nu-i spunea Frankie, ci Mr. Gray. Cînd — însă — a început să-l caute poliția, nu s-a găsit nimeni care să-și aducă aminte de el, să spună cînd a fost văzut ultima oară sau unde trăiește. Săptămîna trecută, prins în sfîrșit, după ce fusese supus unei urmăriri îndîrjite, Mr. Gray se afla într-una din sălile Curții Supreme a Tribunalului din Manhattan, la New York".

Acest Mister Gray nu era altul decît Paul John Carbo, *poreclit de amici Frankie, iar de alții, într-un mod foarte semnificativ:* „The Killer" *(Ucigașul). Acest individ, descendent al unei familii din Puglia (în actele de stare civilă este trecut cu numele Francesco Carbo), avea — în momentul în care a pus piciorul în sala Tribunalului — 55 de ani. S-a născut în 1904, mai exact la 10 august, la New York.*

În dimineața aceea, puternicul mafiot care manevrase în culisele celor mai importante și discutabile întîlniri susținute de sute de boxeri pe ringurile din Statele Unite, părea bătrîn și obosit, nefiresc de palid. Avea un început de diabet și arbora un aer blazat. Înalt de cinci picioare și opt degete, adică de 1,72 m, omul acesta, cu trăsături neregulate și cu figura întunecată, părea scund, cu toate adausurile ortopedice aplicate pantofilor pentru a da impresia unui tip înalt. Carbo învățase de tînăr să fie în aparență ceea ce nu era în realitate. Deprinsese aceasta în 1922, cînd avea 18 ani și lucra ca vînzător într-un magazin de articole marinărești din New York. Carbo, rebel și arogant (avusese de-a face cu poliția din New York la 11 februarie, același an, fiind acuzat de agresiune a asimilat, curînd, personalitatea autoexaltantă a oamenilor mării care frecventau acel magazin. Clienții, datorită felului său arogant de a-și da importanță și în plus știindu-l de origină italian, l-au poreclit „Jimmy The Wop" (Jimmy îndrăznețul). Ca studii, avea ceva mai mult decît școala elementară; cultiva violența și nelegiuirea. Afabil și ceremonios pînă la culmea ipocriziei, Frankie Carbo a fost în realitate un om de o cruzime rece, cu o nepotolită sete de a se impune și de a înșela. În viața sa, în care a dus un incalificabil joc-dublu, a manevrat un mare număr de boxeri, pe unii trimițîndu-i la „măcel", pe alții sortindu-i casei de nebuni, pe mulți lăsîndu-i pe drumuri, după ce li jefuise de sume frumoase. Acest om cu privirea rece a fost ceva mai mult decît un escroc: încă de la vîrsta de 26 de ani avea o crimă pe conștiință. În 1930 s-a stabilit că se făcuse vinovat, la 17 decembrie 1928, de uciderea unui șofer de taxi într-o agenție de pariuri din Bronx (New York). Și asta pentru cîțiva dolari. Nu a stat, însă, mai mult de douăzeci de luni în închisoarea Sing Sing întrucît a reușit să transforme delictul său în legitimă apărare.

Din 1928 încoace, a mai fost acuzat de asasinat încă de cinci ori dar a reușit, de fiecare dată, să se dezvinovățească. Arestat în alte ocazii, a obținut, cu regularitate, să fie lăsat în libertate provizorie în schimbul unor insemnate cauțiuni. Cînd a fost trimis la închisoare, în 1959, sub acuzarea de a fi tras sforile în culisele boxului new-yorkez, fără a avea nici măcar licență de manager, nu a mai reușit să scape de pedeapsă. Învinuit și de complicitate la delicte, șantaje și evaziune fiscală, a suferit la 2 decembrie 1961 o nouă condamnare, pe 25 de ani, pe care-o ispășește actualmente. Ceea ce i-a atras pierzania a fost acuzația de a se fi sustras fiscului așa cum de altfel i s-a întîmplat și lui Al Capone, în îndepărtatul an 1931.

Viața sa a fost plină de violențe, șantaje, escrocherii, ticăloșii. A spune că Paul John Carbo a fost un tîlhar nu-i de ajuns: ce-i drept, el nu utiliza armele de foc (chiar dacă de tînăr obișnuia să țină ascuns sub haină un Smith & Wesson de calibru 38, cu țeavă scurtă), dar opera cu arma șantajului și a înșelătoriei. Mereu intra în combinații primejdioase și făcea, în permanență, apel la violența celor mai redutabili avocați ai Americii pentru a născoci probe și a semăna îndoială. A fost arestat de treisprezece ori. A început să facă cunoștință cu oamenii legii la unsprezece ani în urma unei încăierări singeroase cu tovarășii lui de joc; apoi la 24 de ani și încă o dată, la 35 de ani.

Așadar, la 22 noiembrie 1939, Carbo s-a vîrît într-o altă afacere necurată. Pe atunci locuia în Seattle și lucra ca „împuternicit nedeclarat" al unui mare număr de boxeri de categorie mijlocie de pe coasta californiană. Avea multe cunoștințe la Los Angeles și printre acestea, pe Benjamin „Bugsy" *(„Trăsnitul")* Siegel. *Cei mai buni prieteni ai lui Siegel erau actorul* George Raft, Marino Bello *(nașul actriței Jean Harlow),* Mickey Cohen, *un fost „cocoș" cu fălcile îmblînzite și* Tom Dragna. *Printre dușmani se afla, în schimb,* Harry „Big Greenie" *(„Marele verzui")* Greenberg *care locuia în Los Angeles. Acest individ suspect care a făcut parte din „Societatea anonimă — Crime" din Brooklyn comisese, înainte de a fi fost alungat din cauza unor intrigi, greșeala de neiertat de a nu fi restituit cinci mii de dolari unuia dintre capii gangsterismului de atunci.* Louis *(„Lepke",* Buchalter, *lucru pentru care Siegel primise de la New York ordinul să-l desființeze urgent.*

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**
(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)

box

Crișul Oradea — Voința Cluj 17-9

Echipa de box **Crișul Oradea**, care se pregătește pentru meciul cu **D.V.S.C. Debrețin**, a susținut un meci de verificare cu **Voința Cluj**. Localnicii au obținut victoria cu scorul de **17—9**. În cel mai frumos meci, orădeanul **Ion Nica** l-a învins pe **I. Horja**.

ILIE GHIȘA,
coresp. principal